

FACULTAT DE CIÈNCIES DE LA INFORMACIÓ. UAB.
 Curs Acadèmic: 1980-1981.
 Assignatura: Teoria i Anàlisi de la Televisió.
 Departament: Tecnologia de la Informació.
 Curs: 4art.
 Professor: Josep Mª Baget Herms.

A) TEMARI

I: TEORIA: SISTEMES I MODELS DE TV

1.- La televisió a l'Estat Espanyol: Aquesta primera part es refereix, a tall d'informació, al desenvolupament de la TV, com a mitjà de comunicació a l'Estat Espanyol i per tant específicament a llur desenvolupament dins dels sistemes franquistes. Aquesta etapa s'ha esbrinat en tres períodes ben concrets: 1956-62, desenvolupament molt lent i autàquic del mitjà que roman lluny de les possibilitats econòmiques dels ciutadans. 1962-69, període de fort desenvolupament propiciat per la gestió del ministre Fraga Iribarne i un creixement econòmic fonamentat en el turisme, l'emigració de mà d'obra espanyola a l'estranger, etc. 1969-75, període de consolidació de RTVE dins del context de l'Opus Dei i dels governs monocolors. El darrer període des de l'any 1975 fins ara, es caracteritza per la recerca d'una institucionalització del mitjà dins de la societat espanyola -situació que avui encara resta incerta i provisional (Estatut de RTVE promulgat però no pas aplicat).

2.- La televisió a Catalunya: La segona part d'aquesta introducció tracta de l'evolució de la TV a Catalunya -molt dependent de les decisions que es prenen a la seu central de Madrid- i dels intent per a crear una televisió nacional catalana ja sigui dins la pròpia organització de RTVE, o mitjançant altres vies.

3.- Models de sistemes de TV: El capítol dedicat als sistemes i models de televisió arreu del món s'estructura segons els tres models clàssics: sistema estatal/públic, sistema comercial i sistema mixte. Aquests tres models cobreixen gairebé totes les possibilitats. Aquest estudi compren l'organització, desenvolupament, sistemes de treball, programacions i situació actual dels principals països dins de cada sistema -amb dedicació especial als Estats Units, Anglaterra, Itàlia, Japó i països amb una problemàtica propera a la nostra per motius diversos (nacionalitats, llengua, etc.) com Bèlgica, Suïssa, República Federal Alemanya l'U.R.S.S., etc.

4.- Utilitzacions alternatives de la TV: Un darrer apartat tracta de les fórmules alternatives als models de les macrotelevisions: vídeo i vídeo-grups, TV via cable, art vídeo, emissores locals, etc.

II: ANALISI DE PROGRAMES

Bàsicament es divideix aquesta segona part del curs en tres grans nivells:

1.- L'estudi del llenguatge televisiu en la producció d'espais dramàtics o de ficció i pertant la possibilitat de generar un llenguatge propi i autònom. Es farà esment tot especialment dels espais gravats amb telecàmeres i per tant de les relacions teatre-televisió (molt especialment novel·la i novel·la curta).

2.- Origen, estructura i gèneres del telefilm: anàlisi dels telefilms com a subgènere dotat d'una gran capacitat de penetració i que ha contribuït a crear i reforçar uns models de lectura de l'imatge segons l'òptica de Hollywood. S'analitza els seus orígens i els motius de la seva aparició, les seves estructures i codis i els principals gèneres -des d'els telefilms mèdics als western passant per la comèdia de costum ("sit-com"), policíacs, etc.

- 3.- TV dels anys 80: "minisèries": Hom parlarà per extensió de les minisèries, variant al model original de telefim i que sembla ser el model més recuixit i popular d'aquests darrers temps.
- 4.- El dramàtic-documental com a nou gènere: La darrera part de l'anàlisi de programes es dedica particularment al dramàtic documental o docu-drama com a gènere específicament televisiu i dotat alhora d'un potencial valor social molt remarcable. Un gènere en el qual els professionals de la informació hi poden prendre part de forma activa i creadora.

B) BIBLIOGRAFIA BASICA

- AA.VV.: Théâtre et télévision. UNESCO. París, 1973.
- AA.VV.: Il "feuilleton" in TV. 2vols. RAI. Turín, 1978.
- AA.VV.: La fiction. Etudes de Radio-TV, nº25, Bruselas, 1978.
- AA.VV.: Varia. Etudes de Radio-TV, nº 26, Bruselas, 1978.
- BAGGELEY, J.P./DUCK, S.W.: Análisis del mensaje televisivo. GG-Mass Media, Gustavo Gili, Barcelona, 1980.
- BROWN, LES: The "New York Times" Encyclopedia of Television. New York Times Books, Nova Iork, 1977.
- CEBRIAN HERREROS, M.: Introducción al lenguaje de la T.V. Edit. Pirámide, Madrid 1978.
- COLOMBO, FURIO: TV: la realidad como espectáculo. Edit. Gustavo Gili, Barcelona 1976.
- COURTEIX, DIMONE: Télévisions sans frontières. Economica, Université de Paris 1. Paris, 1975.
- GONZALEZ CASANOVA, J.A.: El régimen político de la televisión. Nova Terra, Barcelona, 1967.
- GRANDI, R./ RICHIERI, G.: Le televisioni in Europa. Edit. Feltrinelli, Milán 1976.
- LORENZO GELICES, F.: La televisión. Edit. Salvat. Barcelona 1974.
- NEWCOMB, HORACE: TV: the most popular art. Anchor Books, Nova Iork 1974.
- THOMAS, RUTH: Radiotelevisión y democracia en Francia. EUNSA, Pamplona 1978.
- VAZQUEZ MONTALBAN, M.: El libro gris de TVE. Ediciones 99, Madrid 1973.
- WAGNER, F.: La televisión. Labor, Barcelona 1972.
- WILLIAMS, RAYMOND: TV: technology and cultural form. Fontana, Londres 1974.

C) ORIENTACIO I AVALUACIO DEL CURS

L'objectiu global del curs consisteix en donar a conèixer els sistemes per els quals avui es realitza la gestió i control de la televisió en el món i els principals tipus de programes que componen els esquemes d'emissió d'aquests canals.

Les avaluacions d'aquesta matèria - llevat dels examens finals - són els següents:

- a) examen escrit de la primera part del curs (teoria) immediatament després de les vacances de Nadal;
- b) examen escrit sobre un tema ja desenvolupat de la segona part del curs

- (anàlisi) abans de les vacances de Pasqua;
- c) un treball de curs sobre un tema qualsevol (teoria o anàlisi) del programa del curs lliurat immediament després de les vacances de Pasqua.

Els examens a i b són personals i el treball de curs pot ésser realitzat col·lectivament (no més de tres persones).

Els alumnes que hagin superat aquestes tres avaluacions resten deslliurats de l'examen final. Els que hagin sospés un o més d'aquestes examens o no s'hagin presentat a totes les proves, han de realitzar examens finals però s'els tindrà en consideració les notes favorables - si hi fossin - en l'avaluació final.

NOTA.- Habitualment les classes es realitzaran a la "Sala de vídeos" amb la projecció de programes estretament relacionats amb els temes esmentats.